

"נקודה טובה במסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גליון מספר 9 שנת תשע"ז, פרשת וישב - חנוכה, כד' כסלו תשע"ז, 24 דצמבר, 2016)

ב"ה

מסע ישראלי - "ענין של זמן"

אהוד מנור בשירו "ענין של זמן" (לחן: רמי קליינשטיין), עוסק בהיבט האישי והפרטי של הזמן, כדברי שלמה המלך: "עת לבפות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד" (קהלת ג, ד). כל אחד והזמן שלו...

**קח אותו לאט את הזמן
העולם עוד יחכה בחוץ
קח עוד שאיפה מן הזמן
שתי דקות לפני ההתפכחות.**

אולם, בצד הזמן הפרטי, ישנו גם זמן כללי. ימים של חול וימים של חג. ימים של שבת וימים של חול המועד. ימים מיוחדים, שערכם וייחודם, טמון באיכותם.

חגי ישראל אינם "ימי זכרון" למאורע שהיה בעבר, אלא תחנה חיה ופועמת בזמן, שסגולתה מעין המאורע המקורי. כך זוכה עם ישראל מידי שנה להשפעה מחודשת של חירות בחג הפסח, ולמתן תורה מתחדש - למתנה של תורה חכמה ודעת, בחג השבועות. והדברים נכונים בשאר חגי השנה.

זוהי המשמעות של קדושת הזמן, של איכותו של המועד בזמן הזה דווקא.

זאת ועוד. יכולתו של האדם לנצל את זמן המיוחד, הינה בהתאם להכנתו. בהתאם למודעות שלו, לרצונו וליכולתו ליהנות מן האיכות המיוחדת הזאת.

מהי מהותו של חג החנוכה?

חנוכה הוא חג המסמל את גבורת החשמונאים ואת מסירות נפשם. חג המסמל את ההבדל בין חוכמת יוון לתורת ישראל (תורה שאינה מסתפקת רק בחוכמה ובפילוסופיה ודורשת מאתנו להיות "בני אדם") וחג המסמל את כוחה של גבורת הרוח. את האומץ לעמוד על שלך ולצאת למלחמה על מה שבאמת חשוב. חג בו יש מצווה מיוחדת לזכור ולפרסם את הנס לכולם בגלוי - ברשות הרבים.

הבה ניקח עוד שאיפה מן הזמן, נכניס אותו לקרבנו ונתכוון יחד לחג החנוכה, תוך התבוננות בנקודה אחת, בדיני ובמנהגי החג.

עיקר תקנת חז"ל היתה להדליק בכל יום נר אחד זכר לנס. אולם מתוך רצון להדר ולהוסיף אור, נהגו להדליק נרות כמספר הימים בחג. ביום הראשון מדליק נר אחד, ביום השני, שני נרות וכן הלאה.

מנהג זה הוא כדעת בית הלל, אך כנגדם טענו בית שמאי שביום הראשון מדליק שמונה נרות ובמהלך החג, כמות הנרות הולכת ופוחתת (שבת, כא ע"ב).

הרב שלמה יוסף זווין, הציע הסבר מהותי ומרתק למחלוקת זו. הדלקת הנרות באה לציין את נס פך השמן. שמן שהיה בו להדליק רק כדי יום אחד ונעשה בו נס ודלק במשך שמונה ימים, עד שהכוהנים הספיקו להכין שמן חדש שלא נטמא בידי היוונים.

הרב זווין מעמיד את המחלוקת בין בית שמאי לבית הלל, ביחס אל הפוטנציאל. ביום הראשון הפוטנציאל הניסי של השמן היה לשמונה ימים - אך הוא בא לידי ביטוי רק ביום אחד. לעומת זאת, בלילה האחרון, הפוטנציאל שנשאר היה רק ליום אחד, אבל מבחינת הניצול, באו לידי ביטוי כבר שמונה ימים.

"נקודה טובה במסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

אפשר לראות כאן מחלוקת עקרונית ביחס לפוטנציאל באשר הוא. ובית הלל טוענים שהפוטנציאל האמיתי, הוא זה שאכן הצלחת לממש אותו. לדעתם, היכולות שלא מימשת, אינן נחשבות ונספרות...

תפיסה זו, מאתגרת כל אחד מאתנו לנצל את יכולותיו ולמצות את הפוטנציאל הטמון בו.

כך מאתגר אותנו חג החנוכה (וכן כל שבת חג ומועד), לעצור בזמן, להתבונן, לקחת תובנה אל חיי היום-יום שלנו וליישם אותה.

קח עוד שאיפה מן הזמן...

בברכת שבת שלום וחנוכה שמח

אשה רוס

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה, ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש,

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל

אהבת? הפץ בין חבריך

מפת המסע: את הצעד הראשון של מסענו פתחנו מתוך התפיסה היסודית של "אני חושב, משמע אני קיים". בצעד השני עסקנו באברהם אבינו שבכוח התבוננותו ותבונתו, החזיר לאנושות את אבידתה וחיבר אותה חזרה לבוראה ואלוקיה. בצעד השלישי דיברנו על חייו של האדם המוזמן לפתור את חידת חייו ה-לא מִפְּשֵׁת ולהפוך אותה לכתב שליחות אישית. בצעד הרביעי עסקנו בקשר האישי והמיוחד שבין האדם לבוראו. בצעד החמישי, עסקנו באחריותו של האדם לקיומו של העולם. ובצעד השישי, עסקנו בנושא תרבות הפנאי. בצעד שביעי זה, עסקנו בברכת הטכנולוגיה ובצעד השמיני, בתרומתו של המדע, לאמונה באל אחד בורא ויוצר העולם.

בצעד התשיעי, עסקנו בסגולת הזמן, לאורם של נרות החנוכה.